

JAN A PETR: VELIKONOČNÍ RÁNO

Běh dvou apoštolů

Pomocí reflexe obrazu, četby biblického textu, rozhovoru a navržených aktivit děti srovnávají svou víru s vírou apoštolů.

(4. – 5. třída ZŠ)

Katecheze č. 6 z cyklu „Naplněný život“

Běžím, tedy existuji!

Často říkáme, že jsme pořád „v běhu“. Rychlost je charakteristikou našeho světa. Zprávy k nám přicházejí stále častěji „v přímém přenosu“, cestujeme stále rychleji; jsme v tísní, abychom všechno stihli udělat včas. *Nechme o tomto tématu a vlastních zkušenostech mluvit děti.*

Apoštol Jan ve svém evangeliu (Jan 20,1nn) vypráví o velikonočním ránu a o objevení prázdném hrobu a představuje nám přitom několik lidí „v běhu“: Marii Magdalénu, která běží k učedníkům; Petra a Jana, kteří utíkají k hrobu, a Jan běží rychleji. Je to běh v tísní a starostech, protože všichni chtějí rychle pochopit, co se stalo.

„Ráno vzkříšení“

Na pracovním listu najdeme jeden z nejslavnějších obrazů Eugena Burnanda, který je vystaven v Musée d'Orsay v Paříži.

Nechme děti podle něj charakterizovat oba apoštoly – Petra a Jana. Jan je mladší, jeho pohled na obraze vyzařuje očekávání. V evangeliu sám mluví málo, ale je věrný; představuje vřelou lásku typickou pro mladého člověka. Petr zůstává na obraze trochu za Janem, je v něm prázdnost očekávající naplnění, zapření čekající na odpuštění. Jeho tvář ukazuje neklid, úzkost a pochyby.

Zdá se, jako by oba apoštolové spolu závodili. Není možné se blížit k hrobu pomalu. Oni však neběží jen ze zvědavosti, ale proto, aby si ověřili, jestli je pravda to, co jim řekla Magdaléna. I když si neumí představit, co se stalo, touha znovu vidět živého Ježíše v jejich srdci probouzí naději, že by se mohlo stát něco nového a úžasného.

Spolu k Ježíši

Položíme dětem následující otázky: Stalo se nám někdy, že jsme z podobného důvodu takto spěchali? Máme i my podobnou touhu pochopit trochu víc Krista, který už mnohokrát zemřel a byl v našem životě pohřben?

Petr a Jan běží společně. Přijmeme tuto myšlenku i my, jako bychom také běželi najít Ježíše, a vezmeme s sebou ty, kteří jsou nám blízko, i ty, kteří se třeba zrovna zastavili a uzavřeli se.

Cesta naděje

Papež František ve svém kázání na Květnou neděli roku 2013 zvolal: „Prosím, nenechte si ukrást naději!“ Co tím chtěl říci? Jaké jsou vlastně naše naděje?

Možná se tomu divíme, ale někdo nám může klidně říci, že se modlí proto, aby se jeho naděje naplnily. Často se stává, že se mladí obrací k Bohu s vlastními přáními a kvůli lidem, které mají rádi. Začínají totiž postupně chápat, že naděje není cílem života, ale spíše putováním! Naděje je cestou, a touto cestou je Ježíš.

Velikonoční zpráva o Ježíšově vítězství nad smrtí je tedy svěřena do rukou mužů a žen, kteří znovu našli na své životní cestě naději v Ježíši vzkříšeném. Od té doby si nemohou svou radost nechat pro sebe.

Někdo z dětí by mohl mít provokující otázku: „Dobře, ale my jsme nikdy Ježíše vzkříšeného neviděli.“ Přečtěme si proto 1Kor 15,14. Pavel tam říká: „Jestli Ježíš nevstal, je marná každá naše víra.“ A Ježíš nám opakuje stejná slova, se kterými se obrátil na Tomáše (Jan 20,29): „Blahoslavení jsou ti, kteří neviděli a uvěřili!“

Autor: Anna a Laura Leporati.

*S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista
6/2017 – 2018 David Žofák.*

I MY JSME SVĚDKOVÉ VZKŘÍŠENÍ

Ano nebo ne?



- I vlasy apoštolů nám ukazují, jak rychle oba běží. Kdy my sami běžíme takto rychle?

.....

.....

.....

◀ Petr a Jan, *Eugen Burnand*,
Musée d'Orsay, Paříž

Ježíš je ve mně mrtvý
a pohřbený.

Mám pochybnosti o jeho
vzkříšení jako Tomáš.

Cítím se být svědkem a snažím se
předat víru druhým.

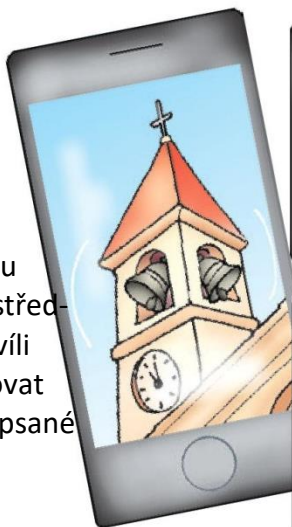
**Buď upřímný: dej křížek
k odpovědi, která odpovídá tvým
myšlenkám.**



ILLUSTRAZIONI DI FRANCA VITALLI

- Srovnej se svými kamarády a poslouchej to, co ti řekne katecheta.

- Sleduj, co se kolem tebe děje v den Vzkříšení. Daří se ti zakusit radost z Ježíšova vzkříšení? Jaká znamení ti mohou tuto radost zprostředkovat? V tuto chvíli můžeš zakroužkovat ANO nebo NE napsané v nadpisu pracovního listu.



Ať už je tvá volba jakákoli, pomodli se těmito slovy:

- Hle, je ta chvíle, kdy je třeba vyjít po cestě Vzkříšeného.
Pomoz mi, Ježíši, žít dobře jako ty.
Pomoz mi být svědkem, a tedy být odvážný.

Pomoz mi být spravedlivý, a tedy porazit v sobě všechno to, co není světlo a život.

Pomoz mi stát rovně a nedej, aby mne tísnila lež a sobectví.

Přijď mne pozvednout ze všeho, co mne utiskuje, dej mi odvahu mluvit o tobě.

Přijď a osviť mé srdce, moje slova, má gesta.

Nauč mne milovat život a zpívat neustále: DÍKY!

I MY JSME SVĚDKOVÉ VZKŘÍŠENÍ

Ano nebo ne?



- I vlasy apoštolů nám ukazují, jak rychle oba běží. Kdy my sami běžíme takto rychle?

.....

.....

.....

◀ Petr a Jan, *Eugen Burnand*,
Musée d'Orsay, Paříž

Ježíš je ve mně mrtvý
a pohřbený.

Mám pochybnosti o jeho
vzkříšení jako Tomáš.

Cítím se být svědkem a snažím se
předat víru druhým.

**Buď upřímný: dej křížek
k odpovědi, která odpovídá tvým
myšlenkám.**



ILLUSTRAZIONI DI FRANCA VITALI

- Srovnej výsledek s ostatními a poslouchej, co ti řekne katecheta.

● Sleduj, co se kolem tebe děje v den Vzkříšení. Daří se ti zakusit radost z Ježíšova vzkříšení? Jaká znamení ti mohou tuto radost zprostředkovat? V tuto chvíli můžeš zakroužkovat ANO nebo NE napsané v nadpisu pracovního listu.



Ať už je tvá volba jakákoli, pomodli se těmito slovy:



- Hle, je ta chvíle, kdy je třeba vyjít po cestě Vzkříšeného.
Pomoz mi, Ježíši, žít dobře jako ty.
Pomoz mi být svědkem, a tedy být odvážný.

Pomoz mi být spravedlivý, a tedy porazit v sobě všechno to, co není světlo a život.

Pomoz mi stát rovně a nedej, aby mne tísnila lež a sobectví.

Přijď mne pozvednout ze všeho, co mne utiskuje, dej mi odvahu mluvit o tobě.

Přijď a osviť mé srdce, moje slova, má gesta.

Nauč mne milovat život a zpívat neustále: DÍKY!